

festival noviny

Festivalový denník vydávaný pri príležitosti 4. ročníka Zejdeme sa na hambáľku

2. októbra 2011 - číslo 3

Tri otázky pre... Martina Mňahončáka

Deň štvrtý, posledný. Festival sa blíži k svojmu záveru. Pred vyše dvomi mesiacmi sme začali s intenzívnou prípravou tohtoročného „Zejdeme sa“. Cieľ bol jasný - pripraviť milý, takmer až rodinný festival s pestrou paletou hereckých kúskov a príjemnou atmosférou. Práve atmosféra vie vyčarovať i z malého, na prvý pohľad tuctového festivalu, krásnu akciu. A ak ju pripravujú ľudia nezištne a s obrovskou dávkou spontánnosti, výsledný produkt býva zväčša úspešný. My sme tohto roku vsadili na pocity. Pocity nás organizátorov, pocity divákov, hercov, hudobníkov, partnerov. Myslíme, že sme stavili správne a že sa nám podarilo aspoň z časti vyčarovať tú pravú festivalovú pohodu. Svedčia o tom úprimné slová vďaka účinkujúcich i divákov. **Ďakujeme.**

Oto

V piatok večer sme mohli obdivovať jeho tanečné kreácie na televíznej obrazovke, a deň na to už predvádzal svoje herecké umenie spolu s Lenkou Barilíkovou na malacom javisku.

V hre Polnočné blues, ktorú sme mali možnosť pred chvíľkou vidieť, ste hrali súkromného detektíva a rovnakú postavu ste si zahrali aj v seriáli Odsúdené. Sedí vám tento typ postavy?

Všeobecne je pre hercov hrať detektíva ťažké, pretože dáva otázky a mení témy, takže na naučenie textov je tento typ postavy pomerne náročný. Ale v tomto predstavení nešlo veľmi o to, že ide o detektíva, ale o to, aký je človek, s kým sa stretol a ako s ním dokáže mávať jedna žena. Ak však ide o postavu, ktorá je len detektívom bez dobrého charakterového vykreslenia, teda ako človeka,

ktorý má svoje radosti a starosti, potom je to podľa mňa trochu nuda. Postava Toma v Polnočnom blues sa mi hrá veľmi dobre a rovnako aj v Odsúdených išlo o zaujímavú skúse-

nosť.

Kde sa teda cítite lepšie, pred televíznymi kamerami alebo na javisku v divadle?

Pre mňa je divadlo prvoradá záležitosť a vždy bude. Kamery a televízia sú fajn, je to príjemné a občas sa stane, že z toho vziđe vec, ktorá je dobrá a za ktorú sa postavím aj herecky, ale pre mňa je

hlavné divadlo. Budem ho robiť aj zadarmo, to je moje krédo.

Aj ste tak niekedy spravili?

Práve toto predstavenie vzniklo ako môj projekt. Sadli sme si s režisérom Miškom Spišákom a dohodli sme sa, že ideme robiť toto predstavenie.

Miriám

Boj o hambáleček: Zahrala si aj porota

V sobotné popoludnie sa už všetci tešili na obľúbenú súťaž hereckých improvizácií. Tento rok si sily – veľmi vyrovnané – zmerali tri tímy mladých hereckých amatérov v troch kolách. Na čele súťaže stála porota, ktorá bola zastúpená tiež číslom tri. Sedela v nej hereč-

ka Zuzana Martinková, prezývaná Znášik, ktorá pôsobila v Teatro Tatro a v trnavskom divadle. Momentálne žije s rodinou v Toronte a naďalej sa venuje herectvu. Medzi dámami sedel krstný otec festivalu Fredy Swan. A do tretice zasadala v porote pani Naďa Tučková, dlhoročná učiteľka literárno-

dramatického odboru v Malackách. Tímy sa ešte pokúsili vyprovokovať svojich kamarátov do súťaženia veľkým potleskom a dupotom, ale tí im odkázali, že účasť nebudú riskovať, aby neohrozili ich víťazstvo. A potom sa už mohlo definitívne začať.

Pokračovanie na str. 2

Citát dňa

„Pre mňa je divadlo prvoradá záležitosť, budem ho robiť aj zadarmo.“

Martin Mňahončák o svojom vzťahu k divadelnému umeniu

Smiech ako liek na dušu

Úžasné slovné prestrelky, dokonalá súhra hercov, ktorí hrajú ako o život, divadlo s viac ako dvesto reprízami, aj takto by sa dalo opísať Túlavé divadlo.

Hamlet alebo Nález lebky. Túlavé divadlo alebo smiech ako liek na dušu. V sobotu večer sme sa mohli všetci presvedčiť, že humor tvorí základ poetiky Túlavého divadla. Niet divu, že predstavenie v réžii Jakuba Nvotu bolo vypredané. Samotní herci hovoria: „Ak chcete spoznať Túlavé divadlo –

chodte na Hamleta.“ Ved' ide o najznámejšiu, najúspešnejšiu a najhranejšiu produkciu tohto divadla. Videli ju už takmer všetci slovenské festivaly od Divadelnej Nitry, Artfilm, Atriofest a mnohé iné. Hrala sa v Prahe, v Londýne a s veľkým úspechom aj na stredoeurópskom festivale v Lubline. Do-

konca v talianskej jazykovej mutácii reprezentovala Slovensko v Bologni, Forli a Castrocaro. Vystriedali sa v nej takmer dve desiatky hercov a hudobníkov. Improvizácia „túlavých“ hercov má svoje čaro, pretože vedia vykúziť vtipné slovné zvraty. V tomto predstavení si posvietili aj na súčasnosť od wikipédie až po Rytmusa. Zapojili do hrania aj divákov a hneď na začiatku vtipne vysvetlili, prečo nehrajú hru z bulletinu. Ospravedlnili sa, že Hamleta stihli naskúšať len v 140-tke, keď uháňali autom na toto večerné predstavenie, a keby mali náhodou nejaké výpadky, asi ich práve vtedy predbiehal kamión. Sme radi, že aj tento rok sa Túlavé divadlo zatúlalo do Malaciek a ukázalo nám, že je pravdou, ako sa vždy na záver hovorí: „Len život divadla, len ten je večný.“

Natália

Boj o hambáleček: Zahrala si aj porota

Dokončenie zo str. 1

Súperili medzi sebou zoskupenia s názvami 36 schodov, Ťybičky a GFAMC. No tipnite si, kto sa stal víťazom! Ešte vás trochu ponapínáme. Témy, ktoré si v troch kolách ťahali z košíčka boli naozaj rôznorodé – šumivý celaskón, spiaca kľučka, počítačový vírus alebo voda života. Schválne, vedeli by ste za dve minúty a s prípravou nie dlhšou ako tri minúty zaujímavo a pôsobivo zahrať napríklad takú svalovú horúčku? Súťažiaci chrlili napady jeden za druhým

a obecenstvo zakaždým hravo pobavili. Členovia poroty sa priznali, že na škole nemali radi improvizácie, no pre herca sú veľmi dôležité. Pochváliť treba aj moderátorov a pána časomerača, ktorí sa dôsledne starali o plynulý chod súťaže. Novinkou súťaže bolo, že aj porota sa postavila pred divákov a zahrala si improvizáciu na tému experymentálne štúdio. Vlado Zetek ich ohodnotil, ako inak, na výbornú a už sa mohol vyhlásiť výsledok dlhého súperenia. Súťaž improvizácii vyhralo zoskupenie troch dievčat – Ťybič-

ky v zložení Karolína a Kristína Reifové a Barбора Bezáková. Dievčatám gratulujeme a želáme do budúcnosti ešte veľa podobných úspechov! Vidíme sa zase o rok.

Natália

(Dis)harmonický Orchester

Štúdio mladých Divadla na hambálku v réžii Beáty Reifovej predviedlo elegantný Orchester od Jean Anouihle, ktorý ponúkol divákovi harmóniu i jej opak. Deväť šikovných mladých hercov sa cítilo do úloh hudobníkov i rolí rôznych ľudí. Pôsobivé divadlo v úhľadnom šate, v ktorom lásku dvoch ľudí uskrtli

hodinky ručičiek. Na konci nechýbal dlhý ďakovný potlesk a krásne kytice pre herečky. Divadlu sa treba vedieť odovzdať srdcom, či na strane diváka alebo hercov, a to sa im nepochybne podarilo.

Natália

Báthoryčka v úlohe vedeckej pracovníčky

„Vždy je poctivejšie sa škrabkať v kaštieli, ako sa škrabkať ku kaštielu,“ aj takéto múdrosti sme sa dozvedeli v inscenácii Báthoryčka v podaní Hriňovského divadla. Z predstavenia bolo cítiť, že ide o scenáristickú úpravu Stanislava Štepku, pretože hra bola popretkávaná humornými dialógmi. Nechýbali krásne historické kostýmy, ani mierne napínavá atmosféra, ktorú sa podarilo vyčariť vďaka hudbe a dymového oparu. Klasickú verziu o živote Báthoryčky pozná há-

dam každý, ale o tom, že v skutočnosti chcela byť Báthoryčka len vedeckou pracovníčkou, ktorá sa pokúšala prísť na to, ako pomocou krvi nezostarnúť, sme sa dozvedeli práve v tejto hre. Nuž a na oltár vedy treba predsa niečo, respektíve niekoho, obetovať... aspoň to tvrdila Báthoryčka. Jednou z obetovaných panien sa dokonca stala jedna z diváčok. Ďakujeme hereckým kolegom z Hriňovej za príjemný kultúrny zážitok!

Miriam

Festivalový denník vydávaný pri príležitosti 4. ročníka Zejdeme sa na hambálku v Malackách. Redakcia: Miriam, Natália. Grafická úprava: Oto. Kontakt: dnambalku@gmail.com, www.divadlonahambalku.sk, www.mckmalacky.sk